

Se dovedește acidul plumbic și formă de o plumbere-
neagră lăcătoară, descompunând print'r'o piț slabă o sare
de plumb.

D. Chevreul a recunoscut că înkuzind într'un creș-
set de platină, potasă și sticlă plumbosă (kristal), se
desparte plumb metalic care se alie cu platinul, în vre-
me că masa tractată prin apă lasă a se denșae niște
grăune mici kristaline de acidul plumbic.

MINIUMU.

Acidul plumbic și protoxidul de plumb se com-
bină între dinși în mai multe proporții, și daș naștere
de compunși de un prea frumos roșu ce se desigură săv
nume de miniumi.

Bom da aici compoziția kitor-va miniumi:

1° Miniumul dobindit, saș prin akția direktă a
oxigenului asupra massicotului, saș prin kărțuirea miniu-
mului de comerț prin aștorul acetatului de plumb
neutru și al potasei ce disolvă prisosul de protoxid
de plumb: $(PbO)_2, PbO$; acaștă formă reprezintă,
dăpă D. Dumas, compoziția ordinară a miniumului;

2° Miniumul analizat prin D. Berzelius: PbO^2, PbO ;

3° Miniumul analizat prin D. Longchamp: $PbO^2, 5PbO$;

4° Miniumul aflat într'un kăntor cu reverberiș, și
analizat prin D. Houton-Labillardiere: $PbO^2, 3PbO$.

Miniumul prezintă totuși karakteri și plumbat de
oxid de plumb. Se descompune prin acizi, ce disolvă
protoxidul de plumb și precipită acidul plumbic.

Preparație. — Spre a prepara miniumul, se
calcină plumbul într'un kăntor cu reverberiș niț ce să
se transforme de tot în oxid galben; trebe a se feri că
să nu între oxidul în tonire.

Prodăktul acestei calcinării se sdrușce între două
petre, și se sâpne la akția și kărant de apă care
trăde oxidul de plumb în niște kății unde se denșae prin